

32004R0868

2004.4.30.

AZ EURÓPAI UNIÓ HIVATALOS LAPJA

L 162/1

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 868/2004/EK RENDELETE

(2004. április 21.)

az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból származó légi közlekedési szolgáltatások keretében a közösségi légifuvarozóknak kárt okozó támogatásnyújtással és tisztességtelen árképzési gyakorlattal szembeni védelelről

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre, és különösen annak 80. cikkének (2) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára ⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽³⁾,

mivel:

(1) A Közösségbe irányuló, a Közösségen keresztül, illetve a Közösségből kifelé irányuló légi közlekedési szolgáltatásokat nyújtó közösségi légifuvarozók versenyhelyzetét hátrányosan érinthetik a hasonló légi közlekedési szolgáltatásokat nyújtó, Közösségen kívüli légifuvarozók tisztességtelen és megkülönböztető gyakorlata.

(2) Az ilyen tisztességtelen és megkülönböztető gyakorlat támogatásnyújtásból, illetve a Közösségben tagsággal nem rendelkező valamely ország kormánya, regionális szerve vagy egyéb állami szervezete által nyújtott egyéb támogatásformákból származhat, illetve olyan, Közösségen kívüli légifuvarozók egyes árképzési gyakorlatából, amelyek nem kereskedelmi jellegű előnyöket élveznek.

(3) Meg kell határozni az ilyen tisztességtelen gyakorlattal szemben meghozandó kártérítési intézkedéseket.

(4) A Közösségen belül szigorú szabályok léteznek a légifuvarozóknak nyújtott állami támogatás odaítélésére vonatkozóan, és annak érdekében, hogy a közösségi légifuvarozók ne kerüljenek versenyhátrányba, valamint ne szenvedjenek kárt azokhoz a Közösségen kívüli légifuvarozókhoz képest, amelyek támogatásnyújtásban részesülnek, vagy kormányzatoktól más juttatásokat kapnak, olyan eszközre van szükség, amely védelmet nyújt a közösségi légifuvarozók számára.

(5) Ez a rendelet nem szándékozik helyébe lépni harmadik országokkal kötött olyan légi szolgáltatási megállapodásoknak, amelyek felhasználhatók ahhoz, hogy hatékonyan küzdjenek az e rendelet által szabályozott gyakorlat ellen; ha tagállami szinten létezik olyan jogi eszköz, amely révén ésszerű határidőn belül kielégítő válaszlépés tehető, akkor ezt az eszközt az adott időszakra vonatkozóan e rendelettel szemben elsőbbségben kell részesíteni.

(6) A Közösség számára lehetővé kell tenni, hogy valamely, a Közösségben tagsággal nem rendelkező ország kormánya által nyújtott támogatásokból származó ilyen tisztességtelen gyakorlat miatti kártérítés érdekében intézkedést hozhasson; a Közösségnek az ilyen tisztességtelen árképzési gyakorlat ellen is tudnia kell harcolni.

(7) Meg kell határozni, hogy egy támogatást mikor kell létezőnek tekinteni, és azokat az elveket, amelyek szerint annak kártérítési intézkedéses tárgyát kell képeznie, különösen, ha a támogatást bizonyos vállalkozásoknak, illetve ágazatoknak juttatták, vagy ha azt harmadik országokba irányuló légi szolgáltatás ellátásától tették függővé.

(8) Egy támogatás létezésének meghatározásakor szükség van annak bizonyítására, hogy egy kormányzat, egy regionális szerv vagy egyéb állami szervezet pénzeszközök átruházása útján pénzügyi hozzájárulást adott, vagy hogy az egyébként esedékes kormányzati bevételt képviselő valamilyen adósságokról lemondott, vagy nem hajtotta be azokat, és hogy a kedvezményezett vállalkozás ezáltal előnyben részesült.

(9) Meg kell határozni azt, hogy egy tisztességtelen árképzési gyakorlat mikor tekinthető létezőnek; egy harmadik országbeli légifuvarozó árképzési gyakorlatának vizsgálatát azokra a behatárolt számú esetekre kell korlátozni, amikor a légifuvarozó olyan nem kereskedelmi jellegű előnyt élvez, amelyről nem állapítható meg egyértelműen, hogy az támogatás.

(10) Egyértelművé kell tenni azt, hogy egy tisztességtelen árképzési gyakorlat csak olyan esetekben tekinthető létezőnek, amikor az adott gyakorlat egyértelműen megkülönböztethető az árképzési szokásos verseny jellegű gyakorlatától; a Bizottságnak részletes módszertant kell kidolgoznia a tisztességtelen árképzési gyakorlat létezésének meghatározására.

⁽¹⁾ HL C 151. E, 2002.6.25., 285. o.

⁽²⁾ HL C 61., 2003.3.14., 29. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2003. január 14-i véleménye (HL C 38. E, 2004.2.12., 75. o.), a Tanács 2003. december 18-i közös álláspontja (HL C 66. E, 2004.3.16., 14. o.). Az Európai Parlament 2004. március 11-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2004. március 30-i határozata.

- (11) Egyértelmű és részletes útmutatást kell továbbá megállapítani azokra a tényezőkre vonatkozóan, amelyek fontosak lehetnek annak meghatározásához, hogy a Közösségen kívüli légitársaságok által biztosított támogatott, illetve tisztességtelen árszabású légi szolgáltatások kárt okoztak-e, illetve károkozás veszélyével fenyegetnek-e; annak bizonyítása érdekében, hogy az ilyen légi szolgáltatások ellátásával kapcsolatos árképzési gyakorlat kárt okoz a közösségi ágazatnak, figyelmet kell fordítani egyéb tényezők hatására, és figyelembe kell venni mindazokat a vonatkozó és ismert tényezőket, valamint gazdasági mutatókat, amelyek hatással vannak az ágazat helyzetére, és különösen a Közösségben uralkodó piaci körülményekre.
- (12) Feltétlenül meg kell határozni a „közösségi légitársaság”, „közösségi ágazat” és „hasonló légi közlekedési szolgáltatás” kifejezéseket.
- (13) Meg kell határozni azt, hogy ki élhet panasszal, és hogy az ilyen panaszoknak milyen információkat kell tartalmazniuk; el kell utasítani azokat a panaszokat, amelyek esetében az eljárás megkezdéséhez nem kellően bizonyított a kár létezése.
- (14) Célszerű megállapítani azt az eljárást, amelyet a Közösségen kívüli fuvarozók által alkalmazott tisztességtelen gyakorlat vizsgálatánál követni kell; ezt az eljárást időben korlátozni kell.
- (15) Meg kell határozni, hogy az érdekelt felek milyen módon kapjanak értesítést a hatóságok által előírt információkról; az érdekelt felek részére elegendő lehetőséget kell biztosítani arra, hogy bemutathassák az összes vonatkozó bizonyítékot és megvédjék érdekeiket; meg kell állapítani a vizsgálat során követendő szabályokat és eljárásokat is, különösen azokat a szabályokat, amelyek szerint az érdekelt felek kötelesek megismertetni magukat, előadni nézeteiket és meghatározott időn belül közölni az információkat, amennyiben e nézeteket és információkat figyelembe kell venni; a kereskedelmi titoktartás tiszteletben tartása mellett az érdekelt felek számára lehetővé kell tenni a vizsgálathoz tartozó összes olyan információhoz való hozzáférést, amely nézeteik előadása szempontjából lényeges; elő kell írni azt, hogy amennyiben a felek nem működnek együtt kielégítően, egyéb információkat is fel lehet használni a tények megállapításához, és hogy ezek az információk a felekre nézve kedvezőtlenebbek lehetnek, mint ha együttműködtek volna.
- (16) Meg kell állapítani azokat a feltételeket, amelyek mellett ideiglenes intézkedések írhatók elő; ezeket az intézkedéseket a Bizottság minden esetben legfeljebb csak egy hathónapos időszakra írhatja elő.
- (17) Minden olyan esetben le kell zárni a vizsgálatot, illetve az eljárást, amikor nincs szükség intézkedések meghozatalára, például ha a támogatásnyújtás összege, az árképzés tisztességtelenségének mértéke vagy a kár elhanyagolható; az eljárást csak alaposan megindokolt határozattal lehet lezárni; a kártérítési intézkedések szintje nem érheti el a kiegyenlíthető támogatások összegét, illetve az árképzés tisztességtelenségének mértékét, ha ez az alacsonyabb szint elegendő a kár megszüntetéséhez.
- (18) Elő kell írni, hogy az intézkedések szintje nem haladhatja meg az odaítélt támogatások, illetve az esettől függően a nem kereskedelmi jellegű előnyök értékét, vagy amennyiben az alacsonyabb, az okozott kárnak megfelelő összeget.
- (19) Elő kell írni, hogy az intézkedések csak addig maradhatnak hatályban, amíg a támogatásokat, illetve a kárt okozó tisztességtelen árképzési gyakorlatot ellensúlyozni szükséges.
- (20) Az intézkedések formáját illetően előnyben kell részesíteni az illetékeket; ha az illetékek nem bizonyulnak célszerűnek, más intézkedéseket lehet alkalmazni.
- (21) Eljárásokat kell meghatározni a kiegyenlíthető támogatások vagy tisztességtelen árképzési gyakorlat és az okozott kár megszüntetésére, illetve ellensúlyozására szolgáló kötelezettségvállalások elfogadására, ideiglenes vagy végleges intézkedések előírása helyett; célszerű megállapítani a kötelezettségvállalások megszegésének, illetve visszavonásának következményeit is.
- (22) Elő kell írni az alkalmazott intézkedések felülvizsgálatát arra az esetre, ha elegendő bizonyítékkal igazolják a körülmények megváltozását.
- (23) Az e rendelet végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal⁽¹⁾ összhangban kell elfogadni.
- (24) Az intézkedések formáját és szintjét, valamint a végrehajtásokat részletesen meg kell állapítani egy ezen intézkedéseket előíró rendeletben.
- (25) Szükség van annak biztosítására, hogy az e rendelet alapján meghozott intézkedések teljesen összhangban legyenek a Közösség érdekével; a Közösség érdekének megállapítása során meg kell határozni azokat a kényszerítő okokat, amelyek arra az egyértelmű következtetésre vezetnek, hogy az intézkedések meghozatala nem szolgálja a Közösség általános érdekét. Az ilyen kényszerítő okok magukban foglalhatják például azokat az eseteket, amikor a fogyasztókat vagy más érdekelt feleket érintő hátrány egyértelműen aránytalan azokhoz az előnyökhöz képest, amelyekben a közösségi ágazat az intézkedések előírása révén részesül.
- (26) Mivel e rendelet célkitűzését, nevezetesen az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból származó légi közlekedési szolgáltatások keretében a közösségi légitársaságoknak kárt okozó támogatással és tisztességtelen árképzési gyakorlattal szembeni védelmet a tagállamok nagy valószínűséggel nem tudják kellőképpen elérni, és ezért az közösségi szinten jobban teljesíthető, a Közösség a szubszidiaritás Szerződés 5. cikkében megállapított elvével összhangban intézkedéseket fogadhat el. Az említett cikkben meghatározott arányosság elvének megfelelően, e rendelet nem haladja meg az e célkitűzés eléréséhez szükséges mértéket,

⁽¹⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

4. cikk

1. cikk

Célkitűzés

(1) Ez a rendelet megállapítja azt a követendő eljárást, amely védelmet biztosít az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból származó légi közlekedési szolgáltatások nyújtása keretében a támogatással és a tisztességtelen árképzési gyakorlattal szemben, amennyiben azok a közösségi ágazatnak kárt okoznak.

(2) Ez a rendelet nem zárja ki a tagállamok és az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országok közötti légi közlekedési szolgáltatási megállapodásokban szereplő különös rendelkezések előzetes alkalmazását.

(3) Ez a rendelet nem zárja ki a Közösség és az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országok közötti megállapodásokban szereplő különös rendelkezések alkalmazását.

2. cikk

Alapelvek

Kártérítési intézkedés írható elő az alábbiak ellensúlyozása céljából:

1. közvetlenül vagy közvetett módon egy Közösségen kívüli légifuvarozó részére nyújtott támogatás; vagy
2. Közösségen kívüli légifuvarozók által alkalmazott tisztességtelen árképzési gyakorlat;

a Közösségbe irányuló és a Közösségből kifelé irányuló egy vagy több útvonalon olyan légi szolgáltatások nyújtására vonatkozóan, amelyek kárt okoznak a közösségi ágazatnak.

3. cikk

Fogalom meghatározások

E rendelet alkalmazásában:

- a) „kár”: a 6. cikknek megfelelően meghatározott, a közösségi ágazatot érintő anyagi kár vagy annak veszélye;
- b) „közösségi ágazat”: a hasonló légi közlekedési szolgáltatásokat nyújtó közösségi légifuvarozók összessége, illetve közülük azok, amelyek együttesen az említett szolgáltatások teljes közösségi kínálatának jelentős részét képviselik;
- c) „közösségi légifuvarozó”: olyan légifuvarozó, amely a légifuvarozók engedélyezéséről szóló, 1992. július 23-i 2407/92/EGK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ értelmében valamely tagállam által megadott érvényes üzemeltetési engedéllyel rendelkezik;
- d) „hasonló légi közlekedési szolgáltatások”: olyan légi közlekedési szolgáltatások, amelyeket az érintett légi közlekedési szolgáltatásokéval megegyező útvonalon vagy útvonalakon nyújtanak, illetve olyan légi közlekedési szolgáltatások, amelyeket azon útvonalhoz vagy útvonalakhoz nagyon hasonló útvonalon vagy útvonalakon nyújtanak, mint amelyen vagy amelyeken az érintett légi közlekedési szolgáltatást nyújtják.

⁽¹⁾ HL L 240., 1992.8.24., 1. o.

Támogatásnyújtás

(1) Egy támogatást akkor kell létezőnek tekinteni, ha:

- a) az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező valamely ország kormánya, regionális szerve vagy más állami szervezete pénzügyi hozzájárulást ad, vagyis ha:
 - i. valamely kormány, regionális szerv vagy más állami szervezet gyakorlata pénzeszközök, például juttatások, kölcsönök vagy tőkeinjekció közvetlen átengedését, pénzeszközöknek a vállalkozás részére történő lehetséges közvetlen átruházását, illetve a vállalkozás kötelezettségeinek, például kölcsöngaranciáknak az átvállalását foglalja magában;
 - ii. valamely kormány, regionális szerv vagy más állami szervezet egyébként esedékes bevételéről lemondtak, vagy nem hajtották be azt;
 - iii. valamely kormány, regionális szerv vagy más állami szervezet az általános infrastruktúrától eltérő árukat vagy szolgáltatásokat biztosít vagy árukat, illetve szolgáltatásokat vásárol;
 - iv. egy kormányzat, regionális szerv vagy más állami szervezet fizetéseket hajt végre egy finanszírozási mechanizmus számára, vagy egy magánszervet bíz meg azzal, illetve utasít arra, hogy hajtson végre egy vagy több olyan feladatfajtát az i., ii. és iii. pontban ismertetettek közül, amelyek rendes körülmények között a kormányra hárulnának, és valójában gyakorlatilag nem különböznek a kormányok által általában követett gyakorlattól;
- b) és ez előnyserzéssel jár együtt.

(2) A támogatások csak akkor vonnak maguk után kártérítési intézkedéseket, ha a támogatások a jogilag vagy ténylegesen az odaítélő hatóság joghatósága alá tartozó vállalkozásra, illetve ágazatra vagy vállalkozások, illetve ágazatok csoportjára korlátozódnak.

5. cikk

Tisztességtelen árképzési gyakorlat

- (1) A tisztességtelen árképzési gyakorlatot a Közösségbe irányuló, illetve a Közösségből kifelé irányuló konkrét légi szolgáltatások esetében akkor kell létezőnek tekinteni, ha a Közösségen kívüli légifuvarozók:
- nem kereskedelmi jellegű előnyt élveznek, és
 - olyan légi viteldíjakat számítanak fel, amelyek kellőképpen alacsonyabbak a konkurens közösségi légifuvarozók által kínált díjaknál ahhoz, hogy kárt okozzanak.

Ezeknek a gyakorlatoknak a szokásos verseny jellegű árképzési gyakorlatoktól egyértelműen megkülönböztethetőnek kell lenniük.

(2) A légi viteldíjak összehasonlításakor a következő összetevőket kell figyelembe venni:

- a) a tényleges ár, amelyen a jegyeket eladásra kínálják;
- b) a repülőgépen rendelkezésre álló ülőhelyek összességéből az állítólagosan tisztességtelen áron kínált ülőhelyek száma;
- c) az állítólagosan tisztességtelen áron értékesített jegyekhez kapcsolódó korlátozások és feltételek;
- d) a szóban forgó hasonló légi szolgáltatást nyújtó valamennyi fuvarozó által kínált szolgáltatás színvonala;
- e) a szolgáltatásokat nyújtó, Közösségen kívüli fuvarozó tényleges költségei, elfogadható haszonkulcs hozzáadásával; és
- f) az a)–e) pontot illetően a hasonló útvonalakon fennálló helyzetet.

(3) A 15. cikk (3) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően a Bizottság részletes módszertant dolgoz ki a tisztességtelen árképzési gyakorlat létezésének meghatározására. Ez a módszertan szabályozza többek között azt a módot, ahogyan a légi közlekedési ágazat egyedi összefüggésében értékeli a szoros verseny jellegű árképzést, a tényleges költségeket és az elfogadható haszonkulcsokat.

6. cikk

Kármegállapítás

(1) A kármegállapításnak kétségbevonhatatlan bizonyítékon kell alapulnia, és a következők tárgyilagos vizsgálatát kell magában foglalnia:

- a) a vizsgált légi szolgáltatások viteldíjainak szintje és e légi szolgáltatások hatása a közösségi légifuvarozók által kínált viteldíjakra; és
- b) az említett légi szolgáltatások hatása a közösségi ágazatra az olyan gazdasági mutatókból leszűrhető trendek alapján, mint például a légi járatok száma, a kapacitás kihasználtsága, az utasok helyfoglalásai, a piaci részesedés, a nyereség, a tőkehozamráta, a befektetés, a foglalkoztatás.

E tényezők közül egy sem tekinthető feltétlenül döntő iránymutatásnak.

(2) Az (1) bekezdéssel összefüggésben bemutatott valamennyi kétségbevonhatatlan bizonyíték alapján be kell bizonyítani, hogy a vizsgált légi szolgáltatások e rendelet értelmében kárt okoznak.

(3) A vizsgált légi szolgáltatásoktól eltérő ismert tényezőket, amelyek hasonlóképpen kárt okoznak a közösségi ágazatnak, szintén megvizsgálják annak igazolása érdekében, hogy az említett egyéb tényezők által okozott kár nem tulajdonítható a vizsgált légi szolgáltatásoknak.

(4) A kár veszélye meghatározásának tényeken kell alapulnia, nem pedig pusztán állításon, feltevésen vagy távoli lehetőségen. A körülmények olyan változásának, amely olyan helyzetet teremt, amelyben a támogatás kárt okozhat, világosan előreláthatónak és közvetlennek kell lennie.

7. cikk

Az eljárás megindítása

(1) Az e rendelet szerinti vizsgálatot a közösségi ágazat nevében természetes vagy jogi személyek, illetve szervezetek által benyújtott írásbeli panasz alapján vagy a Bizottság saját kezdeményezésére kezdik meg, amennyiben elegendő bizonyíték áll rendelkezésre a kiegyenlíthető támogatások létezéséről (ideértve lehetőség szerint azok összegét is) vagy az e rendelet szerinti kártérítési intézkedéssel sújtható tisztességtelen árképzési gyakorlatról, kárról, valamint az állítólagosan támogatott, illetve tisztességtelen árszabású légi szolgáltatások és az állítólagos kár közötti okozati összefüggésről.

(2) Ha nyilvánvaló, hogy eljárás megindításához elegendő bizonyíték áll rendelkezésre, a Bizottság a 15. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően a panasz benyújtásától számított 45 napon belül megindítja az eljárást, és értesítést tesz közzé az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*. Ha a szóban forgó kérdést az érintett tagállam kétoldalú megállapodás keretében vitatja meg, e 45 napos határidő a tagállam kérésére legfeljebb 30 nappal meghosszabbodik. A határidő további meghosszabbításairól a 15. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően a Bizottság határoz.

Ha nem elegendő a bemutatott bizonyíték, a Bizottság a 15. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően a panasz benyújtásának napjától számított 45 napon belül értesíti erről a panasztevőt.

(3) Az eljárás megindításáról szóló értesítés közli a vizsgálat megindítását, meghatározza a vizsgálat hatókörét, az érintett útvonalakon biztosított légi szolgáltatásokat, azokat az országokat, amelyek kormányai állítólagosan odaítélték a támogatásokat, illetve engedélyt adtak a tisztességtelen árképzési gyakorlatban állítólagosan részt vevő légifuvarozók részére, valamint azt a határidőt, amelyen belül az érdekelt felek megismertethetik magukat, írásban előadhathatják nézeteiket és információkat nyújthatnak be, ha e nézeteket a vizsgálat folyamán figyelembe kell venni; az értesítés megállapítja azt a határidőt is, amelyen belül az érdekelt felek kérelmezhetik, hogy a Bizottság hallgassa meg őket.

(4) A Bizottság az eljárás megindításáról tájékoztatja a vizsgált légi közlekedési szolgáltatásokat nyújtó légifuvarozókat, az érintett kormányt és a panasztevőket.

(5) A Bizottság bármikor felkérheti az érintett harmadik ország kormányzatát a konzultációkon való részvételre azzal a céllal, hogy tisztázzák a helyzetet a (2) bekezdésben említett ügyeket illetően, és kölcsönösen elfogadott megoldásra jussanak. A Bizottság adott esetben ezekbe a konzultációkba bevonja az érintett tagállamokat. Azokban az esetekben, amikor egy tagállam és az érintett harmadik ország közt már folyamatban vannak konzultációk, a Bizottság előzetesen kapcsolatba lép az említett tagállammal.

8. cikk

A vizsgálat

(1) Az eljárás megindítását követően a Bizottság vizsgálatot kezd, amely egyrészt a támogatásra, illetve a Közösségen kívüli fuvarozók által egyes útvonalakon nyújtott légi közlekedési szolgáltatások keretében folytatott tisztességtelen árképzési gyakorlatra, másrészt a kárra terjed ki. Ezt a vizsgálatot gyorsan végzik, és általában az eljárás megkezdésétől számított kilenc hónapon belül lezárják, kivéve a következő körülmények esetén, amikor az eljárás időtartama meghosszabbítható:

- az érintett harmadik ország kormányával folytatott tárgyalások olyan pontra jutottak, hogy a panasz kielégítő megoldása rövidesen megszületik, vagy
- még több időre van szükség a Közösség érdekében álló megoldás eléréséhez.

(2) Azokat az érdekelt feleket, amelyek az eljárás megindításáról szóló értesítésben megállapított határidőnek megfelelően megismertették magukat, akkor hallgatják meg, ha meghallgatás iránti kérelmet nyújtottak be, feltüntetve, hogy olyan érdekelt felek, amelyeket az eljárás eredménye valószínűleg érinteni fog, és hogy meghallgatásuknak konkrét okai vannak.

(3) Azokban az esetekben, amikor egy érdekelt fél megtagadja a szükséges információkhoz való hozzáférést, vagy a megfelelő határidőn belül nem adja át azokat, vagy jelentősen hátráltatja a vizsgálatot, a rendelkezésre álló tények alapján előzetes vagy végső, helybenhagyó vagy elutasító ténymegállapítások tehetők. Ha megállapítják, hogy az érdekelt fél hamis vagy félrevezető információt adott át, az információt figyelmen kívül kell hagyni, és a rendelkezésre álló tényeket lehet felhasználni.

9. cikk

Kártérítési intézkedések

Az akár ideiglenes, akár végleges kártérítési intézkedések lehetőleg az érintett, Közösségen kívüli fuvarozóra kivetett illetékek formáját öltik.

10. cikk

Ideiglenes intézkedések

(1) Ideiglenes intézkedések akkor írhatók elő, ha előzetes helybenhagyó ténymegállapítás született arra vonatkozóan, hogy az érintett, Közösségen kívüli fuvarozók támogatásban részesülnek, vagy a közösségi ágazatot érintő kárt okozó tisztességtelen árképzési gyakorlatot folytatnak, és hogy a további kár megakadályozása érdekében a Közösség érdeke beavatkozást tesz szükségessé.

(2) Ideiglenes intézkedések a 15. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően hozhatók. Ezeket az intézkedéseket legfeljebb hat hónapra írják elő.

11. cikk

Az eljárás intézkedések nélküli lezárása

(1) Ha a panaszt visszavonják, vagy ha egy tagállamnak az érintett harmadik országgal kötött légi közlekedési szolgáltatási megállapodása keretében kielégítő megoldást találtak a panaszra, a Bizottság lezárhatja az eljárást, feltéve, hogy e lezárás nem ellentétes a Közösség érdekével.

(2) Ha nincs szükség kártérítési intézkedésekre, az eljárást a 15. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően lezárják. Az eljárást lezáró valamennyi határozatot kellően indokolni kell.

12. cikk

Végleges intézkedések

(1) Ha a végső ténymegállapításból kiderül a támogatások, illetve tisztességtelen árképzési gyakorlat létezése, valamint az ezek által okozott kár, és a közösségi érdek a 16. cikkkel összhangban történő beavatkozást tesz szükségessé, a 15. cikk (3) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően végleges intézkedést írnak elő.

(2) A támogatások ellensúlyozására előírt intézkedések mértéke nem haladhatja meg a kedvezményezett vállalkozásra átruházott juttatás alapján számított azon támogatások összegét, amelyekben a vizsgálat szerint a Közösségen kívüli fuvarozók részesültek, és nem érhetik el a támogatások teljes összegét, ha ez az alacsonyabb szint alkalmas a közösségi ágazatot érintő kár megszüntetésére.

(3) A nem kereskedelmi jellegű előnyöket élvező tisztességtelen árképzési gyakorlat ellensúlyozására előírt intézkedések szintje nem haladja meg az érintett, Közösségen kívüli légifuvarozó által felszámított viteldíjak és az érintett konkurens közösségi légifuvarozó által kínált légi viteldíjak közötti különbözetet, de kisebbnek kell lennie, ha ez az alacsonyabb szint alkalmas a közösségi ágazatot érintő kár megszüntetésére. Az intézkedések szintje semmiképpen sem haladhatja meg a Közösségen kívüli légifuvarozó részére biztosított nem kereskedelmi jellegű előny értékét.

(4) Megkülönböztetésmentesen minden esetben megfelelő összegű intézkedés írható elő a Közösségen kívüli mindazon légitfuvarozók által nyújtott légi közlekedési szolgáltatások számára, amelyekről megállapították, hogy támogatásban részesülnek, illetve az érintett útvonalakon tisztességtelen árképzési gyakorlatot folytatnak, kivéve azon légi közlekedési szolgáltatásokat, amelyeket azok a Közösségen kívüli légitfuvarozók nyújtanak, amelyek számára e rendelet értelmében kötelezettségvállalásokat fogadtak el.

(5) Az intézkedések csak a kárt okozó támogatások, illetve tisztességtelen árképzési gyakorlat ellensúlyozásához szükséges ideig és mértékig maradnak hatályban.

13. cikk

Kötelezettségvállalások

(1) A vizsgálatok ideiglenes vagy végleges intézkedések előírása nélkül is lezárhatók olyan kielégítő önkéntes kötelezettségvállalások megtétele alapján, amelyek szerint:

- a) a támogatást vagy nem kereskedelmi jellegű előnyt biztosító kormány hozzájárul a támogatás vagy nem kereskedelmi jellegű előny megszüntetéséhez vagy korlátozásához, illetve annak hatásaira vonatkozóan egyéb intézkedéseket tesz; vagy
- b) a Közösségen kívüli légitfuvarozók vállalják, hogy felülvizsgálják áraikat, illetve a szóban forgó útvonalon beszüntetik a légi közlekedési szolgáltatások nyújtását, hogy kiküszöböljék a támogatás vagy nem kereskedelmi jellegű előny káros hatását.

(2) A kötelezettségvállalásokat a 15. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően fogadják el.

(3) A kötelezettségvállalások valamely fél általi megszegése vagy visszavonása esetén, a 12. cikkel összhangban a kötelezettségvállaláshoz vezető vizsgálattal összefüggésben megállapított tények alapján végleges intézkedést írnak elő, feltéve, hogy a vizsgálat a támogatásnyújtást illetően végső határozattal zárult, és hogy az érintett, Közösségen kívüli légitfuvarozó, illetve a támogatást odaítélő kormány lehetőséget kapott az észrevételezésre, kivéve ha a Közösségen kívüli légitfuvarozó, illetve az említett kormány visszavonta a kötelezettségvállalását.

14. cikk

Felülvizsgálati eljárások

(1) Ha a körülmények indokolják, a Bizottság kezdeményezésére vagy egy tagállam kérésére vagy az intézkedések által érintett Közösségen kívüli légitfuvarozók kérésére, illetve közösségi légitfuvarozók kérésére az intézkedések kiinduló formában történő folyamatos előírásának szükségessége felülvizsgálható, feltéve, hogy a végleges intézkedés előírása óta eltelt legalább két egymást követő IATA menetrendi időny.

(2) Az (1) bekezdés szerinti felülvizsgálatokat a Bizottság kezdi meg a 15. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően. A 7. és a 8. cikk vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni az (1) bekezdés szerinti felülvizsgálatokra. A felülvizsgálatok felmérik a támogatások, illetve tisztességtelen árképzés és/vagy az ezek által okozott kár folyamatos fennállását annak újabb meghatározásával együtt, hogy a közösségi érdek szükségessé teszi-e az intézkedések fenntartását. A felülvizsgálatok által indokolt esetekben az intézkedéseket a 15. cikk (3) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően értelemszerűen határon kívül helyezik, módosítják vagy fenntartják.

15. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot munkájában a közösségi légitfuvarozók Közösségen belüli légi útvonalakhoz jutásáról szóló, 1992. július 23-i 2408/92/EGK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 11. cikkével létrehozott bizottság (a továbbiakban: bizottság) segíti.

(2) Abban az esetben, ha e bekezdésre történik hivatkozás, az 1999/468/EK határozat 3. és 7. cikkét kell alkalmazni, tekintettel az említett határozat 8. cikkének rendelkezéseire.

(3) Abban az esetben, ha e bekezdésre történik hivatkozás, az 1999/468/EK határozat 5. és 7. cikkét kell alkalmazni, tekintettel az említett határozat 8. cikkének rendelkezéseire.

Az 1999/468/EK határozat 5. cikkének (6) bekezdésében megállapított időtartam három hónap.

(4) A bizottság elfogadja saját eljárási szabályzatát.

16. cikk

Közösségi érdek

A 10. cikk (1) bekezdése, a 11. cikk (2) bekezdése és a 12. cikk (1) bekezdése értelmében annak megállapítása, hogy a közösségi érdek igényel-e beavatkozást, vagy hogy fenn kell-e tartani intézkedéseket a 14. cikk (2) bekezdésének megfelelően, az összes különféle érdek együttes értékelésén alapul. Nem alkalmazhatók intézkedések akkor, ha egyértelmű, hogy azok nem szolgálják a Közösség érdekét.

17. cikk

Általános rendelkezések

(1) Ideiglenes vagy végleges kártérítési intézkedéseket rendelettel írnak elő, és azokat a tagállamok az ilyen intézkedéseket előíró rendeletben meghatározott szinten és az abban megállapított egyéb kritériumok szerint hajtják végre. Ha illettektől eltérő intézkedéseket írnak elő, a rendelet e rendelet rendelkezéseinek megfelelően meghatározza az intézkedések pontos formáját.

⁽¹⁾ HL L 240., 1992.8.24., 8. o. A legutóbb az 1882/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL L 284., 2003.10.31., 1. o.) módosított rendelet.

(2) Az ideiglenes vagy végleges kártérítési intézkedéseket előíró rendeleteket, valamint a kötelezettségvállalásokat elfogadó, illetve vizsgálatokat vagy eljárásokat felfüggesztő vagy lezáró rendeleteket vagy határozatokat kihirdetik az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

18. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2004. április 21-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

P. COX

a Tanács részéről

az elnök

D. ROCHE
